

KANTONGERECHT IN HET EERSTE KANTON

AR no. 16-3624

28 juli 2016

**Vonnis in kort geding in conventie en reconventie
uitgesproken in naam van de Republiek inzake**

Het Centraal Hoofdstembureau, kantoorhoudende te Paramaribo,
eiser in conventie,
gedaagde in reconventie,
gemachtigde: I.D. Kanhai BSc, advocaat

tegen

- a. **De politieke organisatie VOORUITSTREVENDE HERVORMINGSPARTIJ**,
rechtspersoon, gevestigd en kantoorhoudende te Paramaribo,
- b. **De politieke organisatie NATIONALE PARTIJ SURINAME**, rechtspersoon, gevestigd
en kantoorhoudende te Paramaribo,
- c. **De politieke organisatie PERTJAJAH LUHUR**, rechtspersoon, gevestigd en
kantoorhoudende te Paramaribo,
- d. **MOHABALI, Mohamed Barkatoellah**, wonende in het district Wanica,
- e. **SARDJOE, Prim Koemar**, wonende in het district Saramacca,
gedaagden in conventie,
eisers in reconventie,
gemachtigde: G.R. Sewcharan, advocaat.

Partijen zullen hierna worden aangeduid als CHS enerzijds en anderzijds als VHP, NPS, PL,
Mohabali en Sardjoe dan wel als VHP c.s. gezamenlijk.

1. Het verloop van de procedure in conventie en reconventie

- 1.1. Het verloop van het geding blijkt uit de volgende
processtukken/proceshandelingen:
 - het inleidend rekest op 21 juli 2016 ter griffie ingediend met producties;
 - de conclusie van antwoord in conventie en eis in reconventie met producties;
 - de conclusie van repliek in conventie en antwoord in reconventie;
 - de conclusie van dupliek in conventie en repliek in reconventie met producties;
 - de conclusie van dupliek in reconventie.
- 1.2. Ten slotte is de uitspraak van het vonnis bepaald op heden 28 juli 2016.

2. De feiten in conventie en in reconventie

- 2.1. De kantonrechter in kort geding heeft in haar vonnis d.d. 29 april 2016 bekend
onder AR no. 16-0881 tussen VHP c.s. als eiser en onder meer CHS als gedaagden als
volgt beslist:

*"5.1. Veroordeelt CHS om overeenkomstig de Wet Terugroeping
Volksvertegenwoordigers en de Kiesregeling, zoals bedoeld in artikel 5 van de Wet*

Terugroeping Volksvertegenwoordigers er zorg voor te dragen dat zij binnen zeven dagen na de uitspraak, bijeenkomt om volgens de in de Kiesregeling bepaalde wijze te voorzien in de opengevallen vacatures van De Nationale Assemblée als gevolg van de terugroeping van de heren R.S. Sapoen en D. Chitan als volksvertegenwoordigers van De Nationale Assemblée.

5.2. Veroordeelt CHS tot betaling van een dwangsom van SRD 10.000,- (tienduizend Surinaamse dollar) per dag voor iedere dag dat zij in strijd handelt met dit vonnis tot een maximum van SRD 500.000,- (vijfhonderdduizend Surinaamse dollar).

5.3. Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

5.4. Veroordeelt CHS in de proceskosten aan de zijde van eisers gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op SRD 480,- (vierhonderdentachtig Surinaamse dollar).

5.5. Weigert het meer of anders gevorderde.

- 2.2. VHP c.s. hebben – zich op het standpunt stellende dat CHS geen uitvoering heeft gegeven aan bovengenoemd vonnis – op grond van dat vonnis executoriaal beslag gelegd op de roerende goederen zich bevindende onder CHS en hebben voorts een executiedatum bepaald en wel nader op 28 juli 2016.
- 2.3. Het dispuut tussen partijen betreft met name de vraag of CHS gerechtigd is staking van de executiemaatregelen te vorderen (conventie) en of VHP c.s. gerechtigd zijn verhoging van dwangsommen te vorderen (reconventie).

3. De vordering, de grondslag daarvan en het verweer

In conventie:

CHS verzoekt de kantonrechter om bij vonnis in kort geding:

3.1.

- a. VHP c.s. te veroordelen om binnen 1 uur na de uitspraak alle executiemaatregelen genomen tegen CHS te staken;
- b. de aangezegde executie d.d. 28 juli 2016 van de goederen genoemd in het exploit van de deurwaarder d.d. 04 juli 2016 te staken;
- c. VHP c.s. elk te veroordelen tot het voldoen van een dwangsom van SRD 100.000,- (eenhonderd duizend Surinaamse dollar) voor iedere dag dat zij in strijd met het hierboven onder a en/of b gevorderde mocht handelen;
- d. het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
- e. VHP c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.

In reconventie:

VHP c.s. verzoeken de kantonrechter om:

3.2.

- a. aan te vullen c.q. te verhogen de bij vonnis d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881 gegeven veroordeling, in dier voege dat het bedrag van de daarin vermelde dwangsom met ingang van de dag van de betekening van het in dezen te wijzen vonnis wordt verhoogd naar SRD 1.000.000,- (een miljoen Surinaamse dollar), althans een door de kantonrechter in kort geding in goede justitie te bepalen dwangsom, voor iedere dag dat CHS nalaat aan het in dezen te wijzen vonnis te voldoen tot een maximum van SRD 100.000.000,- (een honderd miljoen Surinaamse dollar);
- b. het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
- c. CHS te veroordelen in de kosten van het geding.

CHS stelt ter zake zijn conventionele vordering – zakelijk weergegeven – het volgende:

- 3.3. CHS heeft geheel conform het vonnis van de kantonrechter d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881 voldaan aan hetgeen waartoe hij was veroordeeld. Echter heeft die kantonrechter in haar vonnis de wet verkeerdelijk gelezen maar bovenal verkeerdelijk toegepast met als resultaat het gewezen vonnis. VHP c.s. hebben vervolgens op grond van voornoemd vonnis executoriaal beslag gelegd op de roerende goederen zich bevindende onder CHS en hebben voorts een executiedatum bepaald. Het beslag is echter vexatoir omdat a. CHS geen rechtspersoon en geen drager van rechten en plichten is, b. hij geen vermogen bezit daar de beslagen goederen aan de Staat toebehoren en hij die slechts in bruikleen heeft en c. de betreffende goederen dienen voor de openbare dienst.

VHP c.s. stellen ter zake hun reconventionele vordering – zakelijk weergegeven – het volgende:

- 3.4. Het is hen gebleken dat CHS niet wenst te voldoen c.q. niet heeft voldaan aan het vonnis d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881 en zijn zij de mening toegedaan dat de opgelegde dwangsommen kennelijk onvoldoende pressie uitoefenen op CHS.
- 3.5. VHP c.s. en CHS hebben verweer gevoerd. Op de verdere stellingen en weren van CHS en VHP c.s., zowel conventie als reconventie, komt de kantonrechter in kort geding hierna, voor zover nodig terug.

4. De beoordeling van de vorderingen

- 4.1. Gelet op de samenhang van de vorderingen in conventie en in reconventie zal de kantonrechter die vorderingen gezamenlijk behandelen.
- 4.2. In dit geding is in de kern de vraag aan de orde of CHS gerechtigd is de staking van de executiemaatregelen te vorderen (conventie) en of VHP c.s. gerechtigd zijn verhoging van dwangsommen te vorderen (reconventie).

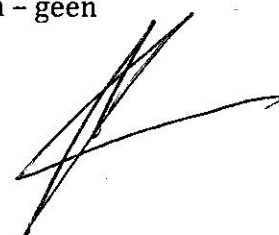
In conventie

- 4.3. Naar aanleiding hiervan overweegt de kantonrechter het volgende. Het burgerlijk recht kent het beginsel van ne bis in idem, welke inhoudt een verbod om – anders dan via het instellen van een rechtsmiddel – jegens dezelfde wederpartij een herhaalde vordering van gelijke inhoud en strekking in te stellen, niet. Uit literatuur en rechtspraak van de Hoge Raad (onder meer HR 16 december 1994, NJ 1995, 213) kan worden afgeleid dat schending van dit beginsel in een burgerlijk geschil, op zichzelf geen grond is die kan leiden tot niet-ontvankelijkheid. Dit geldt met name voor het kort gedingvonnis waaraan geen gezag van gewijsde toekomt en waar dus in latere procedures tussen dezelfde partijen niet onbetwistbaar vaststaat wat de rechter omtrent hun rechtsbetrekking in een eerder kort geding vonnis heeft beslist. In kort geding kan bijvoorbeeld meerdere malen de rechtmatigheid van de executie van dezelfde rechterlijke uitspraak aan de orde worden gesteld. Echter indien dat op precies dezelfde feiten en omstandigheden en met aanvoering van precies dezelfde gronden gebeurt als in een eerder kort geding, zal evenwel het belang bij deze tweede vordering ontbreken en/of zal dat misbruik van procesrecht dan wel strijdigheid met goede procesorde kunnen opleveren en zal de vordering op die grond worden afgewezen (het novum vereiste).
- 4.4. Nu het in dezen betreft een kortgeding vonnis waarvan staking van de executie wordt verzocht zal de kantonrechter in kort geding, indien blijkt dat er wel is

voldaan aan het novum vereiste in die zin dat de nieuwe zaak op nieuwe feiten en/of omstandigheden is gestoeld, volgens de heersende rechtsopvatting – onder meer neergelegd in Tjong Tjin Joe-Pendawalina HvJ GR 14-536, Basropansingh-Radjindersingh HvJ GR 14-563 en HR 22 april 1983, NJ 1984, 145 en Stein-Rueb 2007 p. 341 – slechts de staking van de tenuitvoerlegging van het vonnis bevelen als het te executeren vonnis:

- a. klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust;
 - b. op grond van na het vonnis voorgevallen of aan het licht gekomen feiten klaarblijkelijk aan de zijde van de geëxecuteerde een noodtoestand zal doen ontstaan, waardoor een onverwijlde tenuitvoerlegging niet kan worden aanvaard;
 - c. er andere feiten of omstandigheden zijn op grond waarvan de executant in redelijkheid geen gebruik mag maken van zijn exclusieve recht tot executie van het vonnis in kwestie.
- 4.5. Uitgaande van het in 4.4. overwogene zal de kantonrechter in dit kort geding derhalve opnieuw tot een inhoudelijke beoordeling van de grondslagen van de vorderingen van CHS moeten overgaan tenzij de thans aangevoerde feiten en omstandigheden dezelfde zijn als in de kort geding zaken die VHP c.s. aankaarten. Zij beroepen zich er op dat tegen het vonnis van kantonrechter in kort geding van 29 april 2016 bekend onder AR no. 16-0881 tussen VHP c.s. als eiser en onder meer CHS als gedaagden er reeds drie executiegeschillen zijn gevoerd strekkende tot stopzetting van de executie. De in onderhavig geding aangevoerde argumenten zouden nagenoeg gelijk zijn aan c.q. dezelfde strekking hebben als die in de andere drie gevoerde executiegeschillen. Derhalve zal de kantonrechter beoordelen of er in casu van dit laatste sprake is.
- 4.6. Ten aanzien van het verweer van CHS dat de kantonrechter in kort geding in haar vonnis de wet verkeerdelijk heeft gelezen maar bovenal verkeerdelijk heeft toegepast hetgeen staking van de executie zou rechtvaardigen overweegt de kantonrechter het volgende. In haar vonnis in kort geding d.d. 06 mei 2016 met AR no. 16-2065 tussen dezelfde partijen het CHS en VHP c.s. heeft de kantonrechter met betrekking tot hetzelfde vermeend verkeerdelijk lezen en verkeerdelijk toepassen door de kortgeding rechter onder meer overwogen: “dat uit de literatuur en rechtspraak blijkt dat de aperte misslag of onjuistheid betekent dat het onmiskenbaar en direct in het oog springend moet zijn. Interpretatie door een rechter van een bepaald wetsartikel, valt hier niet onder.” Hieruit volgt dat er geen sprake is van een novum en dat CHS zich op dezelfde grond en wel vermeende verkeerde interpretatie van de wet door de kortgeding rechter beroept hetwelk geen staking van de tenuitvoerlegging van het vonnis oplevert. Hiertegen dient hij het rechtsmiddel van hoger beroep in te stellen.
- 4.7. Ten aanzien van het verweer van CHS dat hij geen rechtspersoon is en geen drager van rechten en plichten is, hij geen vermogen bezit daar de beslagen goederen aan de Staat toebehoren en hij die slechts in bruikleen zou hebben hetgeen staking van de executie zou rechtvaardigen, overweegt de kantonrechter het volgende. In het voornoemd vonnis in kort geding d.d. 06 mei 2016 met AR no. 16-2065 heeft de kantonrechter ten aanzien van het verweer van CHS dat zij geen rechtspersoonlijkheid bezit en geen drager is van rechten en plichten – geen

vermogen bezitten, dat beslagen goederen aan de Staat toebehoren en dat hij die slechts in bruikleen heeft is daar een sequeel van – bereids overwogen: “Uit het bovenstaande blijkt dat eiser het niet eens is met de zienswijze van de kantonrechter met betrekking tot het al dan niet bezitten van rechtspersoonlijkheid. Nu zij het niet eens is ligt het op de weg van het Hof van Justitie om hierover te beslissen. Het beroep hierop slaagt dus niet.” Ook hieruit volgt dat er geen sprake is van een novum en dat CHS zich op dezelfde grond en wel vermeende verkeerde interpretatie van de wet zijdens de kortgeding rechter beroept waar in een ander geding reeds een beslissing over was genomen. Als gevolg hiervan kan dit beroep in dit geding geen staking van de tenuitvoerlegging van het vonnis opleveren.

- 4.8. Ten aanzien van het verweer van CHS dat de beslagen goederen dienen voor de openbare dienst hetgeen staking van de executie zou justificeren overweegt de kantonrechter het volgende. Daargelaten de vraag of de beslagen goederen dienen voor de openbare dienst (klaarblijkelijk doelt CHS op artikel 312a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering) is beslag op goederen bestemd voor de openbare dienst op zichzelf geen grond voor staking van executie. Een beslag strijdig met het artikel 312a Rv is niet nietig maar blijft geldig tot een dergelijk beslag, voor zover gevorderd c.q. daarvoor grond is, is opgeheven hetgeen in casu niet is gevorderd dan wel geschied.
- 4.9. Op grond van het hierboven overwogene komt de kantonrechter tot de slotsom dat niet blijkt dat aan het novum vereiste is voldaan en dat evenmin sprake is van een klaarblijkelijke juridische of feitelijke misslag, van een noodtoestand dan wel andere feiten of omstandigheden als bedoeld onder 4.4. van het vonnis welke staking van executiemaatregelen van VHP c.s. zou moeten rechtvaardigen. De vorderingen van CHS zullen derhalve afgewezen worden. Gelet daarop kan een verdere inhoudelijke beoordeling van de grondslagen van haar vorderingen achterwege blijven.
- 4.10. Als partij die in het ongelijk is gesteld wordt CHS op grond van art. 59 Rv. veroordeeld in de proceskosten aan de zijde van VHP c.s. gevallen.

In reconventie

- 4.11. Ten aanzien van de reconventionele vordering van VHP c.s. overweegt de kantonrechter dat deze stuit op het artikel 182 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering waar in sub vier wordt vermeld dat de gedaagde onbevoegd is om een eis in reconventie in te stellen in zaken van verschil over de tenuitvoerlegging van een vonnis hetgeen in casu het geval is. Op deze grond zal de reconventionele vordering van VHP c.s. afgewezen worden en als partij die in het ongelijk is gesteld worden VHP c.s. op grond van art. 59 Rv. veroordeeld in de proceskosten aan de zijde van CHS gevallen.

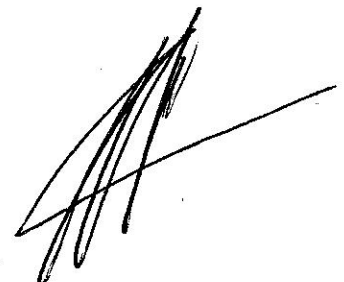
5. De beslissing in kort geding

In conventie

- 5.1. wijst het door CHS gevorderde af;
- 5.2. veroordeelt CHS in de kosten van het geding aan de zijde van VHP c.s. gevallen en tot aan de uitspraak begroot op nihil.

In reconventie

- 5.3. wijst het door VHP c.s. gevorderde af;

5.4. veroordeelt VHP c.s. in de kosten van het geding aan de zijde van CHS gevallen en tot aan de uitspraak begroot op nihil;

Aldus gewezen en in het openbaar uitgesproken op donderdag 28 juli 2016 door de kantonrechter in kort geding, lid-plaatsvervanger van het Hof van Justitie in het eerste Kanton mr. R. M. Praag te Paramaribo in tegenwoordigheid van de fungerend-griffier mr. G.R. Mangal.

w.g. G.A. Mangal

w.g. R.M. Praag

L zijn
EISERES IN KORT GEDING IS VERTEGENWOORDIGD DOOR MR. BOEDDHOE
NAMENS HAAR GEMACHTIGDE BIJ DE UITSPRAAK TER TERECHTZITTING
VERSCHEENEN EN DE GEDAAGDEN ~~IS~~ VERTEGENWOORDIGD DOOR MR. WITTENBERG
NAMENS HUN GEMACHTIGDE VERSCHENEN.

VOOR EENSLUIDEND AFSCRIFT
DE GRIFFIER

28/7/16

C mr. S. Tika, subrt. griffier